

ชื่อเรื่อง ผลของการปรับพฤติกรรมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมในห้องเรียน ในนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยใช้ดนตรีบำบัด

ชื่อผู้วิจัย อธิราพร มีสา

ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรับพฤติกรรมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมในห้องเรียน ในนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยการใช้วิธีดนตรีบำบัด ตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือเด็กที่มีพฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมในห้องเรียนกำลังศึกษาอยู่ ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ห้องเรียนทักษะอาชีพ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 คน เป็นนักเรียนที่ได้รับการประเมินว่าเป็นเด็กที่ไม่สนใจในการทำกิจกรรมจากครูประจำห้องเรียน และมีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยได้รับการวินิจฉัยโดยแพทย์ ทำการทดลองโดยใช้วิธีสลับกลับ (Reversal Single Subject Intra Replication or ABAB Design) ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนในการทดลอง 4 ขั้นตอนด้วยกัน ดังนี้ 1.ระยะเส้นฐาน (Baseline Phase หรือ A1 Phase) 2. ระยะใช้วิธีการปรับพฤติกรรม (Treatment phase B1 Phase) 3. ระยะหยุดยั้งหรือสลับกลับ (Reversal phase หรือ A2 Phase) 4.ระยะการใช้การปรับพฤติกรรมอีกครั้ง (Treatment phase B2 Phase) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย : 1. แบบสังเกตพฤติกรรม ใช้การสังเกตพฤติกรรมตามช่วงเวลา ที่นักเรียนเริ่มมีพฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมและค่าความถี่และค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมตลอด ระยะการทดลอง 4 ระยะ และเปรียบเทียบพฤติกรรมตามช่วงเวลา ที่นักเรียนเริ่มมีพฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมในห้องเรียนและ ค่าความถี่และค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมในห้องเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรม ตามช่วงเวลา ที่นักเรียนเริ่มมีพฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมในห้องเรียน ในระยะที่ 1 พบว่านักเรียนจะเริ่มมีไม่สนใจทำกิจกรรมที่เร็วกว่า ระยะ 3 และระยะที่ 2 และระยะที่ 4 ที่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมและทำกิจกรรมได้นานขึ้นหลังจากได้รับการ ปรับพฤติกรรมด้วยการใช้วิธีดนตรีบำบัด และค่าความถี่และค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรม ของนักเรียน ระยะที่ 1 และระยะที่ 3 สูงกว่าระยะที่ 2 และระยะที่ 4 ซึ่งเป็นระยะที่เด็กได้รับการปรับ พฤติกรรมด้วยการใช้วิธีดนตรีบำบัด แสดงว่าการใช้วิธีดนตรีบำบัด สามารถลดพฤติกรรมไม่สนใจทำกิจกรรมในห้องเรียนของนักเรียน